

és nagyiparosok.³ A németek letartóztatták a lengyel menekültek vezetőit és az olasz Badoglio-kormány magyarországi képviselőit is. Április közepe felé tartóztatták le Újszászy István vezérőrnagyot, a belügyminisztérium Államvédelmi Központjának vezetőjét, Kádár Gyula ezredes, a vezérkar kémelhárító szolgálatának (Vkf 2) vezetőjét és az ismert színésznőt, Karády (Varga) Katalint.⁴

A letartóztatások ellen sem a Sztójay-kormány, sem a kormányzó nem tiltakozott, az érintettek sem álltak ellent; az egyetlen kivétel Bajcsy-Zsilinszky Endre volt, aki pisztolyt fogott elhurcolóira, és maga is megsebesült. Ez volt az egyetlen civil vérontás Magyarországon a megszállás napján.⁵ Egyetlen alsóházi képviselő, Közi-Horváth József merete felvetni a parlament március 22-i ülésén a letartóztatások és az alkotmányos rend megsértésének problémáját.⁶ Tasnádi-Nagy András képviselőházi elnök azonban a házszabályokkal ellentétesnek nyilvánította a győri képviselő hozzászólását, akit képviselőtársai is lehurrogtak.

Néhány vezető németellenes személyiségnek sikerült időben megszöknie. Köztük volt Bethlen István gróf, aki egy föld alatti alagúton, Kállay, aki a török követségen⁷ talált menedéket, Szakasits Árpád, Kéthly Anna, Tildy Zoltán és Varga Béla, a Szociáldemokrata és a Kisgazdapárt tagjai, valamint néhány kommunista vezető.

A náciak által hozott listák alapján történő letartóztatásokkal egy időben az SS és a Gestapo nagyszámú zsidót is letartóztatott, akik véletlenül vasútállomásokon és hajóállomásokon vagy ezek körül tartózkodtak.⁸ Amikor Himmler a megszállás napján kora délután érdeklődött a zsidó vezetők elleni kampány eredményei felől, és szemmel láthatólag nem volt megelégedve, Winkelmann elrendelte 200 zsidó ügyvéd és orvos őrizetbe vételét. Nevüket találmokra keresték ki a telefonkönyvből, és letartóztatásuk után nemsokára Mauthausenbe küldték őket.⁹ A letartóztatásokat az SS biztonsági rendőrsége végezte Alfred Trenker SS-Obersturmbannführer parancsnoksága alatt.

A letartóztatott zsidók száma napról napra növekedett: ún. „egyedi akciók” nyomán március 31-ére már 3364 zsidót vettek őrizetbe.¹⁰ Április 2-án a magasabb SS- és rendőrparancsnok azt jelentette, hogy 3451 zsidót tartóztattak le a „különösen fontos személyiségeken” kívül. Azt is megjegyezte, hogy a magyar hatóságokkal ellentétben, amelyek úgy érezték, hogy a lakosság nem ért teljesen egyet a németek által foganatosított letartóztatásokkal, az emberek üdvözölték a gazdagabb zsidók elleni akciókat, és csak azokkal a „szegény zsidókkal” rokonszenveztek, akiket nyilvánosan megverték, és boltjaikat a német katonai egységek kifosztották.¹¹

A németek által kezdeményezett zsidóellenes intézkedésekre való lehetséges magyar reakciók miatti aggodalom nyilvánult meg április 4-én is,